

CURIOZITĂȚI SCRIPTURALE

de Rev. Nelu Terpea

16. MOISE - OMUL LUI DUMNEZEU

(continuare din numărul trecut)

o. Războiul lui Dumnezeu cu zeii egipteni. Dumnezeu a explicat moartea tuturor întâilor născuți (atât între oameni cât și animale): judecarea tuturor zeilor Egiptului (cf. Ex.12:12). Din pricina acestui text, mulți credincioși cred că zeii Egiptului antic au fost zece de toți, fiecărui zeu corespunzându-i o anumită plagă pe care a lăsat-o Dumnezeu peste Egipt, prin Moise. În realitate, ei aveau o mulțime de zei. Egiptenii au urmărit necesitățile umane, cărora li se dă o mare importanță în viața de fiecare zi și au găsit că trebuie să fie vreun zeu care să se ocupe cu așa ceva. Iată mai jos credința egiptenilor din antichitate despre zeii lor.

(1) **Chnum** a creat omul și i-a dat râul Nil care este – mândria egiptenilor – un ajutor de neprețuit în agricultură. Dar acest zeu nu este singurul: **Sotis** este zeul Nilului în revărsare, când se umflă apele din pricina ploilor din zona unde izvorăște. Cea de a treia frumusețe a Nilului cu care se mândreau egiptenii este delta lui, a cărui zeiță este **Edio**. Domnul a prefăcut apa Nilului în sânge și nimeni nu a putut să o bea (cf. Ex.7:17-21). Zeul meșteșugărilor, **Ptah**, a putut să repete minunea, dar nu să o oprească. Zeiții Nilului nu au putut sta împotriva lui Iehova.

(2) Broaștele au fost socotite ca necurate. Zeul **Gheb**, zeul pământului (a cărui soție este **Nut**, zeița cerului) avea și misiunea de a păzi pe egipteni de această necurăție. Numai că Dumnezeu a umplut țara de broaște. Și în casele oamenilor și ale lui faraon, ba chiar și în postăvile cu aluatul pentru pâine și în patul lui faraon a fost plin de broaște, fără ca Gheb să poată face ceva. Nici șarpele, creatură și zeu – **Atun** – nu a putut salva țara de mâna lui Iehova care apăsa peste Egipt.

(3) În Egipt există scrabi, niște insecte mai mari. Acestea reprezintă zeitatea **Chepri**, fără de care soarele nu ar putea răsări. Prezența acestora asigură lipsa păduchilor. Însă că Iehova nu a ținut cont de credința falsă a egiptenilor; ba dimpotrivă, le-a arătat că toți cei 35 de zei nu le ajută la nimic.

(4) Din pricina îndărătniciei lui faraon, Iehova Dumnezeul lui Israel, a umplut atmosfera cu muște câinești. Prin aceasta a arătat că nici **Shu** nu este Dumnezeu, ci o închipuire prin care se autoînșală.

(5) **Amon** este zeul-vânt - zeu al vieții și al reproducerii. Berbecul sacru este animalul care îl reprezintă pe pământ. Iar zeul **Apis** asigură fertilitatea. El este reprezentat prin taurul sacru. Iehova S-a luptat cu aceste imagini false, lovind animalele egiptenilor cu ciumă, iar zeiții Egiptului n-au putut apăra țara. Lupta lui Iehova împotriva zeilor a fost la nivelul minții egiptenilor: ei trebuiau să vadă și să înțeleagă că numai Iehova este Dumnezeu cu adevărat (vezi Ex.11:3).

(6) Egiptenii s-au socotit ocrotiți în viața lor de **Sechmet** – zeița bolilor și al războiului, dar și aceasta s-a dovedit a fi o minciună în fața vărsatului negru cu care Iehova a lovit pe egipteni. Nici **Isis**, zeița vieții și a vindecărilor nu i-a putut ajuta.

(7) **Set** este zeul deșertului, a furtunilor nu a putut salva nici orzul în spic, nici inul în foare, nici pe oamenii nici pe animalele care au fost afară din case când Iehova a început să lovească Egiptul cu pietre și cu foc din cer. **Osiris**, zeul fertilității naturii, nu a fost de nici un folos.

(8) Având în vedere căldurile mari din Egipt, egiptenii avea nevoie și de un zeu al recoltei pentru a-i feri de foamete. Însă recoltele din anul acela au fost distruse de lăcuste, fără ca **Temutis** –zeița fertilității și a recoltei, sau **Hechet**, să dea dovadă că există. Toate aceste nenorociri trebuiau oprite de **Nechbet** – zeu al țării Egiptului, iar dacă acesta nu putea, zeul creator – **Sobec** – ar fi trebuit să recreieze tot ce s-a pierdut. Ei nu au făcut nimic, fiindcă ei nu existau decât în imaginația oamenilor, alimentată de preoții acestor minciuni.

(9) Achenaton, unul din faraonii Egiptului, a crezut că nu pot fi mulți zei ci numai unul, iar acesta nu poate fi altul decât soarele pe care l-a numit **Aton**. Sub domnia lui credința aceasta a fost impusă întregului popor. Dar el a fost ucis printr-un complot al preoților celorlalți zei care au rămas fără suport material de la popor. Preoții au readus credința în mulțimea zeilor. În acest politeism, zeiții soarelui aveau o însemnătate deosebită în viața egiptenilor. Zeul suprem, este zeul-soare numit **Ra**. În acelaș

timp el este și zeu al pământului și al cerului. Soarele ca zeu, mai este numit și **Horus**. **Chons** este Zeul Lunii, iar **Mut** – „Ochiul Soarelui” (sau, „Lumina Soarelui”). Acești reprezentanți ai luminii au fost loviți puternic de mâna lui Iehova: peste toată țara Egiptului a fost un întuneric gros de nu se putea zări nimic, pentru trei zile. Alături de întunericul de peste Egipt, în care oamenii nu se puteau zări unul pe altul, în Goșen, unde trăiau evreii, era lumină deplină.

(10) Alte cinci zeități aveau misiunea întreținerii familiei egiptene. Astfel, **Hator** este zeița dragostei, al dansului, al alcoolului și este reprezentată printr-o vacă. Zeul virilității și al reproducției este **Min**. Zeița **Toueris** se ocupă cu fertilitatea și ajută femeile să nască. Când are loc nașterea, de se produce o muzică ușoară care să producă veselie, sau chiar o gălăgie din pricina fericirii, acestea sunt dovada că zeul **Bes** este de față; el va proteja nașterea. Zeița noilor născuți și al destinului lor este **Meschenet**. Iehova, Dumnezeu Cel Adevărat, a dovedit egiptenilor că El este Singurul Dumnezeu, când a lovit pe toți întâii născuți cu moartea – și la oameni și la animale. Oroarea ce au experimentat-o egiptenii – în mândria lor – a stat și în faptul că toți zeii lor la un loc nu au fost în stare să-i salveze de la mai josnică poziție. Iehova, Dumnezeuul sclavilor evreii, i-a umilit nefăcând deosebire între ei, egiptenii, și animale: întâii născuți dintre oameni și animale, deopotrivă, au fost loviți cu moartea.

Acher, este cel care-i ajută pe oameni la trecerea din viața aceasta în eternitate. Dar Iehova nu i-a ajutat să treacă prin moarte în viața de dincolo, ci i-a lovit cu moartea. Pe lângă Acher, zeul **Anubis** cu pielea neagră, îl conduce pe egiptean, cu demnitate, la judecată. Iehova ^ai-a arătat judecata Sa: egipteanul, în spiritualitatea sa, este deopotrivă cu animalele. **Osiris** este zeul morții și al învierii, iar zeul **Selchet** este protectorul vieții și al morții, însă nici unul din ei nu au putut face ceva în apărarea propriei lor poziții în credința falsă a egiptenilor. Ce trebuia să creadă faraon și poporul egiptean, idolatri în fața acestor idoli (Osiris și Selchet), că ei, cărora egiptenii le-au slujit, le-au ucis pe primii născuți în familiile lor? Sau, nu ei, ci Iehova, Dumnezeuul evreilor? Indiferent de răspuns, argumentul sănătos a fost că ei nu trebuiau să le mai slujească.

Alte trei zeități – **Maat** (zeița justiției), **Seshat** (zeița scrisului, cititului și a cărților) și **Tot** (zeul învățării, a înțelepciunii și al cronologiei) – au dovedit că de fapt ei nu există, iar poporul se autoînșală servind nimicului.